

SALMIJAK (2) *sb m*

salmijak (1), **sałmijak** (1) *SienLek* (1:1).

sal- (2), [sål-]; w *N* i *A* *sg* drugie a *pochylone*; w *pozostałych formach*: -a- (1), -å- (1) *SienLek* (1:1).

sg [*N* sałmijåk.] ◊ *G* salmijaku (1). ◊ [*A* sałmijåk.] ◊ *I* sałmijaki(e)m (1). ◊ [(*lat.*) *sg* *A* salmiacum.]

Sł stp: salmiak, *Cn brak*, *Linde XVIII w.*: salmiak.

Chlorek amonu, związek chemiczny nieorganiczny, krystaliczny, znany od starożytności, używany w medycynie i alchemii (2) : Opuchnienie śledziony pośpolicie polacy zową krą/ á tak kthey chorobie bårzo dobre lekarftwo małz: weźmi oleiu ceglånego/ á námiełzay weń Sałmijåku/ ieft to łol Libiyfka/ kthorå kotlarze miedz pocieråiå *SienLek* 94v; Dnę odpådza oléy ceglåny z sałmijåkien [!]/ gdy miełtcå nim pomåzuie *SienLek* 123; [Też gdy rołtworzyłz Salmiak łokiem piołynowym/ á tym łie zębå dotkniefz/ wypadnie. *SienHerb* 518b; Salmiak/ Sol Ormieńfka/ Sol Amonicka/ Sał Amoniacum. *SienHerb* L4#, 518b, E2#v; szyfcików szklannych 35 tuzinów po groszu, salmiacum półtrzecia funta, po gr 24 *InwMieszcz* 1580 nr 230].

Cf **SALARMONIJAK**

MN